

man uden videre kunde lægge det i Amsraadets Hænder. Det vilde jeg ikke have saa meget at erindre imod, naar Sagen gjaldt Landkommunerne alene. Men det gør den jo ikke, den gælder ogsaa Købstadkommunerne. Skulde man da for disses Vedkommende lægge det i Indenrigsministerens Haand? Jeg tror, det vilde være mindre heldigt at bebyrde Indenrigsministeren med den Slags Sager, han vilde vanskeligt kunne dømme om saa specielle Forhold ude i Købstæderne som en Mands Formuesomstændigheder.

Jeg gaar nu til § 17 i Skoleloven. Ærede Medlemmer ville erindre, at denne Paragraf omhandler de Kvalifikationer, som kræves af dem, der søge fast Ansættelse i Folkeskolen. Det er de saakaldte Kaldelsespargraffer, §§ 16 og 17, som der i sin Tid førtes megen Strid om. I § 17 nævnes de Kvalifikationer, som kræves, for at en Mand eller Kvinde kan faa Ansættelse i Skolen. Som det høje Ting vil erindre, blev det i sin Tid fastslaaet, at for at faa Adgang til et Førstelærerembede skulde vedkommende have fyldt sit 25de Aar, altsaa være fuldmyndig, og endvidere have undervist i Skolen i 4 Aar. Medens den første Bestemmelse om 25 Aars Alderen er meget heldig og bør opretholdes, har det derimod vist sig i Praksis, at denne Fordring om de 4 Aars Øvelse i Skolegerning har været alt for streng. Det har vist sig vanskeligt at faa Skolelærerembederne besatte. Det har vist sig, at mange af Landets Embeder have maattet opslaa Gang efter Gang, uden at man kunde faa kvalificerede Ansøgere, og til sidst er det endt med, at Sagen er bleven henvist til Ministeriets Afgørelse. Ministeriet har saa Gang efter Gang maattet dispensere fra Bestemmelsen om de 4 Aar. Men naar Lovens Regler blive saaledes, at de blive Undtagelser, og at Dispensationerne blive Reglen, er man kommen langt for vidt. Jeg mener derfor, at det er heldigere, at man faar en Regel, som i Virkeligheden bliver en Regel, saa at det kun bliver meget sjældent, at der bliver Undtagelser. Der foreslaas derfor nu, at man sætter 2 Aar i Stedet for 4 Aar.

I § 20 ønsker jeg en Ændring om, at den Nedsættelse i Timetallet, som gives Lærerne i Købstæderne for deres kirkelige Forretninger, og for hvilken de ogsaa skulle have en Nedsættelse af deres Lønning, ogsaa kan gælde i andre Tilfælde end kirkelige Forretninger. Og at der, naar der er Grund til at give dem Nedsættelse i Timetallet, deraf maa følge en

Nedsættelse i Lønnen, er noget saa selvfølgeligt, at jeg ikke behøver at opholde mig derved.

Jeg kommer saa til § 21, Lønningsparagraffen for Landsbykaldenes Vedkommende. Der maa jeg først nævne Undervisning i Haandgerning. Det blev fastsat ved Skoleloven, at hvor der ansættes en Lærerinde ved Skolen, skal der undervises i Haandgerning over hele Skolen. Da man nu har faaet ansat Forskolelærerinder ved adskillige Skoler, har det medført, at Lærerinden har faaet ikke alene sine Timer i Forskolen og sin Haandgerningsundervisning i Forskolen, men tillige har faaet Pligt til at undervise i Haandgerning i de øvrige Klasser af Skolen. Der er flere Gange sket Henvendelser til Ministeriet, idet man har ment, at det var for meget at paalægge Forskolelærerinderne, og det er sikkert ogsaa meget. Men Ministeriet har ment, at det var gavnligt at holde paa Haandgerningen og har derfor holdt paa, at Forskolelærerinden skulde undervise i Haandgerning i alle Skolens Klasser. Men der er ikke i Loven tillagt Forskolelærerinden nogen Betaling for et saadant Arbejde, og det er urimeligt og vistnok en Fejl, at man i sin Tid ikke har været opmærksom derpaa. Her foreslaas nu, at hvor Forskolelærerinden skal undervise i Haandgerning i hele Skolen, skal der derfor tillægges hende et Gratiale af 50 Kr. Det er ikke nogen stor Sum, men det er dog en Bestemmelse, som der sikkert vil blive sat Pris paa fra disse Lærerinders Side, og det vil ogsaa være en god Hjælp til den tarvelige Løn, som ydes dem.

I samme Paragraf kommer jeg til et andet Forhold, som jeg ønsker ordnet. Jeg ønsker, at den Ringer, som nu ansættes — efter den nugældende Skolelov skal der jo ansættes en Mand, som ringer Kirkeklokken Morgen, Aften og til Gudstjenesten — skal kunne og skal paatage sig ogsaa andre Forretninger ved Kirken, saaledes Optrækning af Kirkens Ur og Vinduesoplukning, endvidere skal han paatage sig at gøre Kirken ren og holde de Genstande, som anvendes ved Gudstjenesten og ved Altergangen med videre, rene. Alt dette skal paalægges Ringeren, og Ringerens Løn skal i Fremtiden tilvejebringes ved Ligning paa Menigheden paa samme Maade, som man tilvejebringer Midlerne til Kirkens Opvarmning. Menighedsraadet skal antage Ringeren, og Kirkebylæreren maa have Indseende med, at Forretningerne blive udførte forsvarligt og rigtigt. Det